అబల చేసిన ఉపకారం

సూరిబాబుకు ఏదో చప్పున మెదడులో మెరిసింది గోళ్లు గిల్లుకుంటూ ఎన్నాళ్ళు యీవిధంగా గడుపుతావు, అని యెంతమంది చెప్పినా, వినని సూరిబాబుకు యీనాడు ఓ ఫ్యాన్సీ షాపు పెట్టాలని హఠాత్తుగా బుద్ధిపుట్టటం ఆశ్చర్యంగానే వుంది తన జీవితంమీద తనకే ఓవిధమైన రోత పుట్టేటప్పటికి యిలాంటి బుద్ధి కలిగిందేమో అని అనుకున్నాడు కాకపోతే మగవాడయిన తర్వాత యీ వివా లేకండా, యితరుల శ్రమఫలితాన్ని అనుభవించే ఓ ఉసులు పాటు వుందిగదా అని యింటిపట్టున యెన్నాళ్లని వుండగలుగుతాడు కనక! కొంతమంది అనుకోవటమేమో, రైతులు బకాయి పెట్టినప్పటి నుంచి, సూరిబాబు, భవిష్యత్తును గురించి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడని, ఆ ఆలోచన ఫలితమే చివరకు యీవిధంగా పరిణమించిందని ఎట్లాగైతేనేం ఓదారికి వచ్చి, తాను సంపాదించాలనే జ్ఞానం కలిగితే అంతకంటే లేనిదేముంది అని భార్య సంతోషపడింది

చిల్లర మల్లరకు వెతుక్కునే అవసరం లేని సూరిబాబుకు ఫ్యాన్సీషాపు పెట్టాలంటే, పదివేలరూపాయలు కనీసం కావాలసి వస్తుందనేమాట తట్టకాదు వెంటనే బ్యాంకులో డబ్బూ, యింకా పొలం అమ్మినబాపతుడబ్బూ చేర్చి, గవర్నరుపేటలో ఓ ఫ్యాన్సీషాపును పెద్ద ఆడంబరం యేమీ లేకండానే తెరిచేశాడు ఈషాపు పెట్టటంతో తన దినచర్యలో పూర్తిగా మార్పు వచ్చేసింది ఇప్పుడు ఎనిమిదిగంటలకు బద్ధకంగా, మడత మంచంమీద నుంచే కాఫీ అయిందిటే అంటూ కేకలు పెట్టటానికి వీలేదు అసలు తొమ్మిది గంటలకే షాపు తెరవాలి! చీటికి మాటికి పెళ్లాంతో పోట్లాడటానికి అంతకంటె సావకాశం లేదు ఎప్పటికప్పుడు ఒక్కొక్క వస్తువు ధరెంతో, మార్కెటురేటెంతో యిదే ఆలోచనను! పిల్లలతో గిల్లికయ్యం పెట్టుకోవటానికి అంతకంటె తీరుబడిలేదు తల్లిని తిట్టటానికి సమయమే దొరకటంలేదు అందువలన క్రమక్రమేణా ఆ అవసరం కూడా తీరిపోయింది ఆమెగారి పొలం వ్రాసిఇవ్వమని అడగటానికి, తన వ్యక్తిత్వం అడ్డువచ్చేస్తోంది దాంతో, తల్లితో తగాదేలేదు కొడుకు ప్రయోజకుడు అవుతున్నాడని తల్లి సంతోషించింది మొగుడు సంపాదనాపరుడవుతున్నాడని భార్య గౌరవిస్తోంది పిల్లలేమో యిప్పుడిప్పుడే నాన్నంటే లక్ష్యంగా వుంటున్నారు ఇది చెయ్యద్దు అంటే, నా యిష్టం నేను చేస్తాను అనే మధుకూడా, అట్లాగే నాన్నా అంటూ చతికిలపడిపోతున్నాడు దాసుడుగా పనిచేసే భార్య కూడా అతిచురుకుగా పనులు చేసుకుపోతోంది సూరిబాబు అరింటికి లేచేటప్పటికి, బాయిలర్‌లో నీళ్ళు సలసల కాగి ఉంటాయి మంచం దగ్గరకే, టూత్ పేస్టు, బ్రష్, చెంబుతో నీళ్లు తయారవుతాయి ఏ ఇడ్లెన్లో, పెసరట్లో, చేసిపెట్టి పంపుతుంది భర్తను షాపుకు మళ్ళీ మధ్యాహ్నం వేళకు, మధు అన్నం తీసుకొస్తాడు ఎండలు తక్కువగా వుంటే, సూరిబాబే యింటికివచ్చి అన్నం తినిపోతూవుంటాడు తాను వచ్చేటంతవరకు వసంత, కళ్ళుపెట్టుకుని కూర్చుని వుంటే, సూరిబాబుకు, తాను అన్నం పెట్టుకుని తిన్నరోజులు జ్ఞాపకానికి వస్తూవుంటాయి సూరిబాబు, అమ్మా అని తల్లిని పిలుస్తూవుంటే, కాంతమ్మకు, కొడుకుగాద కొచ్చి కొట్టినరోజులు జ్ఞాపకానికి వస్తూవుంటాయి

సంపాదన ప్రారంభించినప్పటి నుంచి, సూరిబాబుకు డబ్బు విలువ తెలియటం మొదలుపెట్టింది అందువలనే యిప్పుడిప్పుడే పొదుపుగా వాడుకోవటం యేమిటో తెలుస్తోంది ఇంట్లో, తాను ఏ విషయంలోనూ కూడా సౌఖ్యం కలుగచేసుకోవలసిన అవసరం యేమీ కనిపించటంలేదు చుట్టుప్రక్కల చిన్నషాపుల్లో లేని వస్తువులను కనిపెట్టి, సూరిబాబు ఉపాయంగా వాటన్నింటిని తెప్పించి పెటాడు ముందుగా, వ్యాపారం వృద్ధిపొందటానికి, ధరలు కూడా మార్కెటు ధరలకంటే, కొద్దిగా తగ్గించే వుంచాడు దాంతో సూరిబాబు వ్యాపారం బాగా వృద్ధి పొందుతూనేవుంది. సూరిబాబుకు అదివరకున్న అభిప్రాయాలు యెన్నో మారిపోయినాయి అసలు జీవితగమనమే మార్పుపొందింది సంఘంలో అంటే తన చుట్టూవుండి, తనను అదివరకల్లా ఎద్దేవాచేసి తనను ఒక అసమర్థునిగా యెంచి జనసమూహంలో, తనకు యీనాడు ఒక మంచిస్థానం యేర్పడింది నలుగురూ కూడా సూరిబాబుగారు అంటూ ఎంతో యిదిగా మాట్లాడుతూవుంటారు తనను యీవిధంగా నలుగురూ యెందుకు చూస్తున్నారా అని తీవ్రంగా ఆలోచించే అవసరంకాని, అవకాశంకాని లేకపోయినా, అయిదోఫారం తప్పిన తనకు, యీనాడు యింత గౌరవం లభించటానికి కారణం, తాను ఒక పెద్ద ఉద్యోగం చేస్తున్నాడనికాదు, ఒక పెద్ద ఫ్యాన్సీషాపుకు అధిపతి గనక అని సూరిబాబు మనస్సులో అనుకున్నాడు

తనకు వెంటనే ఏదో ఆలోచనగా వచ్చింది వీళ్లందరి దగ్గర కూడా వ్యాపార లక్షణాలే ప్రదర్శించాలని నిర్మొహమాటంగా వుండాలని లేకపోతే వ్యాపారం దెబ్బతింటుందని నయాపైసా దగ్గర్నుంచి లెక్కలు వ్రాయటం, షాపు పెట్టినప్పటినుంచి అలవాటు చేసుకున్నాడు దుబారా ఖర్చంటూ ఏమీ పెట్టటంలేదు మరీ అవసరమైతేతప్ప, లేకపోతే, రోజూ సత్యనారాయణపురంనుంచి, షాపుకు నడిచి వెళ్ళాలిసిందే, నడిచి రావాలిసిందే! కాఫీ, ఫలహారం యింటిదగ్గర తీసుకున్న తర్వాత, మళ్ళీ భోజనం వేళవరకు హోటలులో కాఫీకూడా త్రాగటానికి మనస్సు వప్పటంలేదు ఓనాడుగామాలు, అన్నం తీసుకురావటం, ఆలస్యం అయేటప్పటికి, కాఫీ త్రాగాడు ఆ రోజంతా అనవసరంగా ఖర్చయిందే అని యెంతో బాధపడ్డాడుకూడ రోజురోజుకు ప్రజలకు అవసరాలు యెక్కువవుతున్నకొద్దీ, సూరిబాబు వ్యాపారం అభివృద్ధి పొందుతూనే వుంది జీవితంలో షోకులకు, పైపైపూతలకు స్థానం ఎక్కువవుతున్నకొద్దీ, సూరిబాబు మనస్సులో సంతోషపడుతున్నాడు మెల్లిమెల్లిగా షాపులో మంచిమంచి సిల్కుచీరెలు, కూడా పెట్టటం మొదలుపెటాడు సూరిబాబు షాపు పెరుగుతున్నకొద్దీ, ప్రక్కవాటాకూడా తీసుకొన్నాడు

ఎప్పుడో షాపు తెరిచిన క్రొత్తల్లో, మధు, సుజాతల్ని తీసుకువెళ్లి చూపించాడు. తర్వాత ఎన్నిసార్లు ఉబలాటపడినా, అదిగో యిదిగో అంటూ సూరిబాబు దాటేస్తూనే వచ్చాడు ఇక సుజాత మారాము చేసేటప్పటికి తప్పనిసరి అయింది షాపుకు తీసుకురావటం పౌడరుడబ్బాలు, స్నో సీసాలు, రకరకాల సువాసనగల నూనె సీసాలు చూసేటప్పటికి వసంతకే భర్తను అడుగుదామనిపించింది అయితే యేమంటారో అనే జంకుతో వసంత వాటన్నింటిని చూస్తూనే లోపల కోర్కెల్ని లోపలే అణిచేసుకుంది. అయితే సుజాతమాత్రం వచ్చీరానీ మాటలతో, తల్లి అడగదలచుకున్నవేవిటో అడిగేసింది పసిపిల్ల అడిగిందికదా అని పట్టు బలవంతాన ఒక చవకరకపు రిబ్బను యిచ్చేశాడు సూరిబాబు, మిగతావాటికి తలోకవంకా చెపుతూను వసంత వూరుకోలేక, పసిపిల్ల అది అడిగినందుకైనా ఇవ్వొచ్చుగాదండీ అని అంటే, యీ సరుకంతా లోకులసొమ్ము, మనదనుకున్నావా యేమిటి అని సమాధానం యిచ్చాడు షాపులో తిరుగుతున్నంతసేపు, మధుకు యెన్నో అడగాలనిపించినా, చెల్లెలికి యిచ్చిన సమాధానము తనకుకూడా యిచ్చినట్లే అని భావించి మెదలకుండా వూరుకున్నాడు

లెఖ్కగా యింట్లోకి కావలసిన వస్తువులు వేసుకుని సూరిబాబు సంచిలో ఇంటికి తీసుకు వెళ్లాడు వసంతకు ఆషాడల్లా నెమలికంఠం రంగుచీర మీదే వుంది మనసంతా ముష్టి పౌడరుడబ్బాయే యివ్వలేదు పసిపిల్ల అడిగినా, అలాంటిది ఖరీదుగల చీర యిస్తారా యేమిటి అని లోపల లోపల బాధపడుతూ వూరుకుంది తాను ఆ చీర కొనుక్కోవాలని యెన్నాళ్లి పట్టో అనుకుంటున్నట్టుకూడా, ఏకాంతంగా సూరిబాబు లొంగిపోయే సమయంలో చెప్పినాకూడా ప్రయోజనం లేకపోయింది దానికి యెన్నో వంకలు వచ్చినాయి తన జీవితంలో ఒక్కే ఒక కోర్కెకూడా, సూరిబాబు విలువకట్టలేకపోయాడే అని వసంత యెంతో ఖేదపడింది సుజాత రాత్రల్లా అద్దాలు, స్నో సీసాలు, పౌడరు డబ్బాలు యింకా యేవేవిటో అంటూనే వుంది మధు గట్టిగా యేమీ అనలేకపోయినా, తన మనస్సులో కోర్కెల్ని, తండ్రికి సమయం చూచి అప్పటికీ చెప్పేశాడు అయితే, మధు స్కూలుఫైనల్ పరీక్షు ప్యాసవటానికీ, టేబుల్ ఫాన్ తెచ్చుకోటానికి లంకెపెట్టేటప్పటికి, జరగాలిసిన యేర్పు గురించి మధు ఎంతో దిగులుగా ఆలోచించుకున్నాడు భార్య కోరికకుగాని, పిల్లల మురిపాలకుగాని లొంగని సూరిబాబు, బావమరిది విషయంలో తల్లి చెప్పినట్లు చేస్తాడని నమ్మలేకపోయినా, కాంతమ్మ వూరుకోలేక, ఎవ్వర్ సిల్వర్ ప్లేటు, టీసెట్టు యివ్వమని బ్రతిమాలి అడిగింది బావమరిది స్వతహాగా మోజుపడి, నోరుచేసుకుని అడిగినా లాభం లేకపోయింది అప్పటికీ 'యింటికి వెళ్లగానే డబ్బు పంపిస్తాను లేవోయ్' అన్న బావమరిదికి కూడా, అప్పు పెట్టటం లేదనే సమాధానం వచ్చేటప్పటికి, బావమరిదికి చెడ్డ అసహ్యం కోపం వచ్చింది తనను గురించి హేయంగా అనుకుని పోతాడేమోనని, "అప్పు యివ్వటం మొదలుపెడితే, నా వ్యాపారానికి తిరుగుమొహం పెట్టినట్టేనని/అనుకున్నాను లేకపోతే ఇవ్వటానికేమిటి" అంటూ ఇంట్లో చెల్లెలు ముందర అన్నాడు సూరిబాబు "ఈ కాస్త భాగ్యానికి మాట వెలితిపడ్డావేగాని, అంతకంటే యేంలేదు" అని చెల్లెలు అన్నా, అలా నిష్ఠురవాక్యాలు వ్యాపారం చేసేవాళ్ళు తెల్లారితే వినటం సహజమే అన్నట్టు సూరిబాబు వూరుకున్నాడు నట్టింట ఆడపిల్ల రాకపోవటానికి నువ్వు ఆనాడు మీ బావ అడిగినది యివ్వకపోవటమే కారణము అని తల్లి బాధిస్తున్నా ఏకోశానా లెక్కచెయ్యనేలేదు సూరిబాబు.

రానురాను సూరిబాబు యింట్లో వాళ్ళకు

దీర్ఘాలోచన

చిత్రకారుడు: రావాడ కృష్ణ, పుల్లేటికుర్రు.

★ అబల చేసిన ఉపకారం ★

"ఏమీ లేకమ్మ, మీరేమీ కొనుక్కోనక్కర లేదు అంతపెద్ద షాపుంది ఏది కావాలంటే అది తెచ్చుకోవచ్చు" అని అంటుంటే, వసంతకు పట్టరాని దుఃఖమే వచ్చింది పిల్లలకు చెడ్డ ఉక్రోషం వచ్చింది దెబ్బతిన్న అభిమానాన్ని చేతపుచ్చుకుని, భర్త దగ్గరకు వెళ్ళితే, "మిఠాయిదుకాణంవాళ్లు మిఠాయి తింటా రనుకున్నావా? ఏ వృత్తివాళ్ళు ఆ వృత్తిలో జాగ్రత్తగానే ఉంటారు అలా వుండాలి కూడా ఎవరో ఏదో అంటున్నారని మనం ఇవాళనుంచీ ఒక వస్తువు తెచ్చుకోవటం మొదలుపెట్టామంటే, అదే అలవాటై, అవసరానికి అనవసరానికి, సరిహద్దంటూ ఏమీ లేకుండా పోతుంది చివరకు మనషాపుకే ముప్పువస్తుంది" అని, వ్యాపార సరళిలో నచ్చజెప్పటానికి సూరిబాబు ప్రయత్నంచేశాడు తనకు నచ్చని సమాధానమైనా దిగమింగుకుని, నిజమే అన్నట్టు, భర్తను తృప్తిపరుద్దామనే తాపత్రయంలో తలవూపి వసంత వెళ్ళిపోయింది

ఎంతవుంటేం అనుభవించే గీత వుండద్దా అని అల్లుడు నోట్లో శని అనే సామెత మాదిరిగా వుందని, రాను రాను పీనాసి అనేమాటకూడా తన చెవిన వేసుకుని కూడా యింట్లోనూ, బైటకూడా నోరెత్తి యేమీ అనటంలేదు సూరిబాబు. ఇంకా యెన్నోరకాల సామాన్లు తెచ్చి షాపు యెంతో అలంకారంచేసి వుంచేశాడు. ఈ షాపు పేరుబడిపోవటంతో ఆ చుట్టు ప్రక్కలవున్న రెండు చిన్నషాపులు యెత్తేసుకోవలసి వచ్చింది కూడాను ఇంత యిదయినా సూరిబాబు ప్రవర్తనలో, యింట్లోవాళ్లు గాని, బైట స్నేహితులుగాని సంతోషించే మార్పేమీ లేదు, నూటికి నూరు పాళ్ళు వ్యాపారమనే వలయంలో చుట్టుకుపోయాడు. ఎంతసేపటికి యింకా డబ్బు సంపాదించాలనేదే సూరిబాబు దృష్టి. ఆ యింకాకు మితం యెక్కడో అర్థంకాదు

మధ్యాహ్నం మధు తెచ్చిన అన్నం కాస్త తినేసి సూరిబాబు వాలు కుర్చీలో వత్తిగిలాడు ఇట్టే కునుకువచ్చేసింది తమాయించుకుని లేచి కూర్చున్నాడు ఎండ కొంచెం తీవ్రంగా వుందోఏమో, షాపుకు యెవ్వరూ రాలేదు టేబుల్ మీద యేదో పుస్తకం వుంటే పేజీలు తిరగేస్తున్నాడు అపుటల్లోకి చూస్తుంటే తన గతచరిత్ర చప్పున జ్ఞాపకం వచ్చింది తాను హైస్కూలులో చదివేరోజులు మునిసిపల్ హైస్కూల్. తాను చదువు యెప్పటికప్పుడు యెట్లా దాటేస్తూ వచ్చిందీ, మాస్టర్లను మోసగించి క్లాసులు ఎట్లా ఎగేసిందీ, రంగనాథంగారు క్లాసులో పాఠాలు యెట్లా చెప్పేది, కొండలరావుగారి లెఖ్ఖల పీరియడ్, రామారావుగారి ఇంగ్లీషు పీరియడ్, యింకా యేవేవిటో దొర్లుకుంటూ, వస్తున్నాయి తన స్మృతి పథంలోకి రామారావు బాబాయి చప్పున జ్ఞాపకానికి వచ్చారు ఆయనే కనక యింకా కొన్నాళ్ళు బ్రతికే వుంటే నాకు చదువు వచ్చివుండేదే అనుకున్నాడు. నా చదువుగాకా యెందుకు, ఆయనే కనక యింకా బ్రతికేవుంటే, మన బంధువుల్లోనే చాలామంది జీవితాలు యీ విధంగా కాక, యింకోరకంగా పరిణమించేవో అని అనుకున్నాడు ఆయన బంధుప్రేమకు పాత్రులు కాని, తన బంధువర్గంలోవాళ్లని దూషించుకుంటున్నాడు ఆయన విశాలహృదయంగాని, నిష్కల్మషమైన మనస్సుగాని, తాను ఎరుగున్నంతలో ఇంకెవ్వరికీ కూడా లేదనుకున్నాడు ఆయన్ను గురించే యింకా మనస్సు పనిచేస్తూ వుంది చటుక్కున క్లబ్బులో ఆయన అన్న మాటలు జ్ఞాపకానికి వచ్చినాయి అప్పట్లో ఆయన అన్నదానికి అర్థం తెలియలేదు తెలిసినట్లు తల వూపి, తాను మైనరును కాదనినిరూపించుకున్నాడు. 'జీవితం ఒక ప్రవాహం వంటిది ఏమీ అడ్డం లేకండా సాఫీగా ప్రవహిస్తూ, నదిలో కలిసి చివరకు సముద్రంలో కలిసిపోతుంది కాక

ఎక్కడైనా యేదో రాయో, మొరకో అడ్డం వచ్చిందంటే, దాని గమనం తీరే మారిపోతుంది అట్లాగే జీవితానికి కూడా, దాని నడకలో ఎక్కడో యెప్పుడో యేదో అడ్డం వస్తుంది దాంతో జీవితమే పెద్ద మార్పుపొందుతుంది ఆయన అన్న మాటలు లీలగా అర్థమవుతూవచ్చాయి తనజీవితంలో షాపు పెట్టటమే ఓ గొప్ప మార్పును తీసుకువచ్చింది ఈ షాపు పెట్టడమే కనక లేకపోతే నా జీవితం ఎటూ వెళ్ళిపోయేదో యేమిటో! ఇదొక నూత్న అనుభవం అందువల్లనే యీ జీవితగమనంలో యేనాడు యెలాంటి మార్పు వస్తుందో తెలీదుగదా అని ఆలోచించుకుంటూ సూరిబాబు, రామారావు గారు అన్నమాటల్ని స్మరించుకుంటున్నాడు అంతా అతనికి ఆశ్చర్యంగా తోస్తోంది తన ఆలోచనా ప్రవాహం చప్పున కట్టుబడింది, ఎవరో అమ్మాయివచ్చి పాండ్స్ స్నో యివ్వమనేటప్పటికి

అయిదింటికి కూడా యింకా బాగా ప్రొద్దువుంటూనే వుంది చలికాస్త కొండల వెనకబడిపోయింది రాత్రి తొమ్మిదీ, తొమ్మిదిన్నరదాకా షాపునిండా జనం కిటకిటలాడుతూనే వుంటున్నారు అమ్మకానికని పెట్టిన యిద్దరు కుర్రాళ్లు బేరాలు చెప్పటంలోను, మనుష్యులను రాబట్టటంలోను ఆరితేరారని సూరిబాబు కూడా సంతోషిస్తూనే వున్నాడు షాపుకు రకరకాల వాళ్లు వస్తున్నారు కొంటరుముందర కూర్చుని బిలును పట్టి డబ్బు వసూలు చేసుకునే పని తీసుకున్నాడు బజార్లవెంబడి వెళుతూ వస్తూవుంటే మనుష్యులందర్నీ కూడా తన షాపుకు వస్తున్నారేమోననీ ఆదుర్దాగా వాళ్ల మొహాలు వైపు చూడటం సూరిబాబు బాగా అలవాటు చేసుకున్నాడు మొదట్లో తొమ్మిదిన్నరకు తన షాపుకు ఎదురుగా బజార్లోంచి ఓ అమ్మాయి సంచీపట్టుకుని వెళుతుంటే తన షాపుకు వస్తోందేమోనని ఆ అమ్మాయి మొహంలోకిచూశాడు ఆ అమ్మాయికూడా కళ్ళుషాపు వైపుకు ఎత్తి, సూరిబాబును పూరించింది రెండో తడవ ఆ అమ్మాయి మొహంలోకిచూసేటప్పటికి యీ అమ్మాయి యీ టైముకు యెప్పుడూ వెళుతూనే వుంటుందిలే అని అనుకున్నాడు సాయంత్రం అయిదున్నరకు మళ్ళీ ఆ పరిచితమైన మొహమే కనిపించేటప్పటికి, యీఅమ్మాయి కొనేరకం కాదనుకున్నాడు నిర్ణీతమైన టైములో ప్రొద్దున, సాయంత్రం అదే పనిగా సూరిబాబు కళ్ళల్లోకి ఆ అమ్మాయి, నిత్యం వస్తూనేవుంది, మనిషి లేతఘులాబి రంగు అప్పుడే విచ్చిన మల్లెమొగ్గ వయస్సు అరింటికి ఏటవాలుగా పడుతున్న సూర్య కిరణం, ఆ అమ్మాయి కంఠంలో వేసుకున్న ముత్యాలహారం మీదపడి, సూరిబాబు కళ్ళు చెదిరిపోయేటట్టు చేసింది కళ్ళు చప్పున మూసుకుని, వెంటనే తెరిచాడు ఆఅమ్మాయి చంగుచంగునవెళ్ళిపోతుంది సూరిబాబు కళ్ళు ఆ అమ్మాయివెంట పరుగెత్తుతున్నాయి వెంటనే ఓ బిల్లువచ్చి, టేబుల్ మీదపడి సూరిబాబు దృష్టికి అడ్డంగా నిలిచింది సూరిబాబు వ్యాపార దృక్పథంతో చిరునవ్వు మొహంపెట్టి, డబ్బు తీసుకున్నాడు ఆ వ్యక్తి నవ్వు, సూరిబాబుకు కటువుగానే వుంది అప్పుడప్పుడా అమ్మాయి, సూరిబాబు మొహంలోకి చూస్తున్నా, సూరిబాబు నిత్యమూ రెండు సార్లు, ఆ అమ్మాయి కళ్ళలోకి చూస్తూనేవున్నాడు ఆ అమ్మాయి, మనషాపుకువస్తే బాగుండుననే వుద్దేశం, వ్యాపార దృక్పథంతో కలగలేదు సూరిబాబుకు ఎంతో పరిచితమైన వ్యక్తిగా భావిస్తున్న సూరిబాబుకు, ఆ అమ్మాయితో కనీసం మాట్లాడనైనా మాట్లాడకపోతే, మనస్సు శాంతించేటట్టు కనిపించటంలేదు

ఆ అమ్మాయి అనుకోకండా షాపులోకి నీటుగా వచ్చేసింది సూరిబాబువంక చూడకండానే సిగ్గేమోనని సద్దుకున్నాడు ఇలాంటి పరిస్థితులో యింకోళ్ళయితే దెబ్బతిన్న అభిమానంతో త్రాచులాగ పైకిలేచే పరిస్థితే! ఏవో రెండు సరుకులుకొని బిల్లు డబ్బు టేబుల్ మీద పెటింది సూరిబాబు గుండె దడదడ కొట్టుకోవటం మొదలుపెటింది చప్పున లేచినుంచున్నాడు మొహాన రుమాలుతో గట్టిగా తుడుచుకుని, 'చిల్లరలేదు పోనీ తర్వాత యివ్వండి' అని అయిదురూపాయలనోటు మళ్ళీ ఆ అమ్మాయి చేతికి అందించబోయాడు ఆ అమ్మాయి చిరునవ్వు నవ్వింది సూరిబాబు తేలిపోయాడు నవ్వుకుంటూ ఆ అమ్మాయి అయిదురూపాయలనోటు తీసుకుని వెళ్లిపోయింది సూరిబాబు ఆనందం పట్టలేకపోయాడు ఇంకోసారి వచ్చినప్పుడు ఆ అమ్మాయి అతిచొరవగా వస్తువులు తీసుకుని, సూరిబాబు మొహాన బిలుతోపాటు ఓనవ్వును కూడా పారేసి, చకచక వెళ్లిపోయింది

ఫస్టు తారీఖు వచ్చేటప్పటికి జమా ఖర్చులు తయారుకాలేదు లెఖ్ఖలు అన్నీ గజిబిజిగా వుండిపోయినాయి లాభం ఎంతవచ్చిందో, ఎవరెవరికి ఎంతయివ్వాలో తేలటంలేదు సూరిబాబు మనస్సు కూడా చెడ్డచిరాకుగావుంది "ఇవ్వాళ సాయంత్రం పెందరాళే వచ్చేశారు దురగుడికి వెళ్లిరాలేదేమిటి" అనీ వసంత అడుగుతే, ప్రతిదానికి ఆరాతీసి అడుగుతోవుంటావని కస్సుమన్నాడు సూరిబాబు జోరున వర్షం కురుస్తుంటేకూడా గొడుగేసుకుని రాత్రి పదింటికి వెళుతుంటే వసంత గట్టిగా పట్టుపట్టి ఆపుదామనుకుంటే వీలులేకపోయింది. వసంత అనుమానాలు రోజురోజుకు సూరిబాబు ప్రవర్తనకి దృఢపడిపోతున్నాయి.

ఆ అమ్మాయికి పూర్తిగా సూరిబాబుదగ్గర చనువు ఏర్పడటానికి ఎక్కువ కాలం పట్టలేదు "శశిరేఖ పేరు బాగాలేదు రేఖా అని పిలుస్తాను ఎంతో బాగుంటుం"దంటే, ఆ అమ్మాయి సూరిబాబు మురిపానికి అభ్యంతరం చెప్పలేదు సుజాత మంకుపట్టుపట్టి, నాన్నా నాకు ఇవ్వవు అని మారాము చేసిన ఒక స్నోడబ్బాయే కాదు, అలాంటివి ఎన్నో శశిరేఖకు వెళ్ళిపోయినాయి ఆ అమ్మాయికి ఇచ్చిన వస్తువులన్నీ లెఖచూసుకుని, చివరకు లాభంలో కొంత తగ్గిందనుకుంటాలే అని సూరిబాబు తృప్తిపడుతున్నాడు సూరిబాబుకు డబ్బు విలువతోపాటు, మనిషి విలువకూడా తెలియటంలేదు ఉన్న సరుకు అమ్ముకుంటే చాలు యెంతైనా లాభంవస్తుందనే సిద్ధాంతంలో క్రొత్త వస్తువులేమీ తెప్పించకపోవటంతో, వచ్చినవాళ్లకు చాలావరకు లేవు అనే చెప్పాలసివస్తోంది నాలుగువస్తువులు లేవు అనేటప్పటికి, ఉన్న అయినోవస్తువు కోసం యెవరూకూడా రావటంలేదు జీవం సన్నగిలేటప్పటికి గుమాస్తాల బరువు యెక్కువయింది

రేఖ సూరిబాబుకే కాదు అందరికీ కూడా ఎంతో అందంగా కనిపిస్తుంది తన సర్వస్వము యివ్వటానికి సిద్ధపడ్డ సూరిబాబుకు, ఆ అమ్మాయి పూర్తిగా లొంగిపోయిందంటే ఆశ్చర్యంలేదు ఆ రోజులో సూరిబాబుకు అంతా రేఖమయంగా వుండేది ఎన్ని అడిగినా ఏమీ అడ్డుచెప్పకండా రేఖకు యిస్తూపోతూ వుండేవాడేకాని, ఆ నెమలికంఠం రంగు రేఖ యివ్వమన్నప్పుడు సూరిబాబు కొంచెంగా తటపటాయించిన మాట వాస్తవమే, వసంత ముద్దుగా అడిగినప్పుడు, ఖచ్చితంగా వీల్లేదన్న సూరిబాబు మనస్సు తర్వాత తర్వాత తీవ్రంగా పనిచేసి, ఆ చీర తన భార్య పుట్టినరోజు పండగనాడు తనం

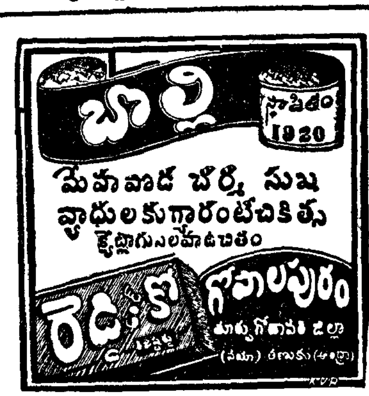

★ అబల చేసిన ఉపకారం ★

ట తాను తీసుకువెళ్లి ఇచ్చి, వసంతకు, తన మీద వున్న అభిప్రాయాలన్నింటిని పటాపంచలు చెయ్యాలి అనే వుద్దేశంతో ఆ చీర మాత్రం విడిగా పెట్టివుంచాడు సూరిబాబు [illegible]కే సర్వ హక్కులు సంపాదించుకున్న రేఖకు ఆ షాపులో వెదకని చోటంటూ వుండదుకదా! ఆ అమ్మాయి కళ్ళుకూడా ఆ చీరమీద పడటంతో సూరిబాబు మనస్సు చివుక్కుమంది క్షణకాలం అయితే ఆ చీరె రంగు రేఖ ఒంటికి ఎంతో అందం ఇస్తుందని సూరిబాబు ఒప్పుకున్నాడు తర్వాత రెండుమూడుసార్లు అడిగినా కూడా రేఖ ఏదో సమాధానం ఇచ్చేసి మాట తప్పించిందన్న మాటేగాని, తాను నెమిలికంఠం రంగు చీరెకట్టుకు రాకపోవటానికి తగిన కారణాలేవి చెప్పలేదు ఆ చీరె రంగులో రేఖ యెట్లా మెరుస్తుందా చూద్దామన్న సూరిబాబు ఆకాంక్షకు మోక్షం వచ్చే ఉపాయం కనిపించటంలేదు పిచ్చివాడులాగ రేఖ చుట్టూ తిరుగుతూ చీరె విషయం యెన్నో సార్లు అడుగుతూ వచ్చాడు

తాను పకపకా నవ్వుతూ, సూరిబాబు భుజంమీద చెయ్యి వేస్తే, సూరిబాబు ఏమవుతాడో రేఖకు బాగా తెలుసు ఈ అస్త్రాన్ని వుపయోగించాలసిన అవసరం యెప్పుడు కలిగినా ఆ అమ్మాయి వెనుదీయలేదు సూరిబాబు ఆరోగ్యం చెడిపోవటానికి ప్రత్యేకంగా కారణాలేవంటూ వసంత వూహించలేకపోతోంది తాను పడుతున్న అనుమానాల్ని ధైర్యంచేసి భర్త దగ్గర అనే తాహతే లేకపోతే పరాయివాళ్లతో యే మొహం పెట్టుకొని చెపుతుంది కనక!

సూరిబాబు షాపు ఫలానా గంటకు గాని, ఫలానా రోజుకు గాని తెరుస్తారు అనే అంచనా ఎవరూ కూడా వేసుకునే ఆసరా లేకుండా పోయింది సూరిబాబు చిత్తప్రవృత్తినిబట్టి షాపు తెరుస్తూవుంటాడు రెండుమూడు రోజులు వరసగా రేఖ కనిపించకపోయేటప్పటికి సూరిబాబుకు మతి చెడినట్లనిపించింది షాపులో చాలా వరకు సరుకంతా అయిపోయింది నాలుగు అలమారలు, రెండు బీరువాలు, అయిదుకుర్చీలు, యింకా కొద్దిగా సరుకు తప్ప యింకా యేమీ లేవు షాపులో షాపుకు కట్టవలసిన అద్దె భారం యెక్కువయిపోయింది రోజు, రోజూ యజమానితో తగాదాపడే బదులు షాపు ఖాళీ చేసిపోతే బాగుంటుందని సూరిబాబు తీవ్రంగా ఆలోచించుకుంటున్నాడు అప్పటికి రేఖ కనిపించి వారం దాటిపోతోంది రేఖను గురించి ఇంకో విధంగా ఆలోచించటానికి సూరిబాబు మనస్సు ఒప్పటంలేదు ఏదో అనుకోకుండా హఠాత్తుగా పని తగిలివుండాలి అందువలనే రేఖ యీ జాడలకు కూడా రావటం లేదు అని అనుకుంటూ తృప్తిపడుతున్నాడు రేఖ ఫోటో వంకే చూస్తూ యెంతసేపు కూర్చున్నా, తనివి తీరటంలేదు ఇంట్లో భార్య, పిల్లల పోరు పడలేక, "వ్యాపారంలో పెద్ద నష్టం వచ్చింది అందువలన షాపు యెత్తెయ్య వలసివచ్చింది" అన్నాడు సూరిబాబు తల్లి అడిగిన యేదో ప్రశ్నకు వికటంగా సమాధానం చెప్పి మీదకు వచ్చాడు కొట్టరావటానికి మెల్లిగా భావిదగ్గరకు వెళ్ళి మొహం కడుక్కొని, వంటింట్లోకి వచ్చాడు కాఫీ అయిందా అంటూ "ఓ మూల చేతులో పనిచూస్తుండి కూడ కాఫీ, కాఫీ అంటూ అరుస్తారే" అన్నది వసంత మొహం మటమటలాడించుకుంటూ విసుగ్గా తిట్టుకుంటూ వాకిట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు సూరిబాబు ఇవ్వాళ్టితో షాపు యెత్తెయ్యాలని అనుకుంటూ గబగబ రిక్షా మీద గవర్నరుపేట వచ్చేశాడు

చల్లటిగాలి మెల్లగా వీస్తోంది ప్రక్కన పూలదుకాణాల్లోంచి వస్తున్న ఘుమఘుమలు, నాసికారంధ్రాలోకి పోయి హృదయాన్ని గిలిగింతలు పెడుతోంది రోడ్డు నిండా జనం, కులాసాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ పోతున్నారు పార్కులోంచి రేడియో సంగీతం కమ్మగా వినిపిస్తోంది సూరిబాబు బరువుగా షాపులో కూర్చున్నాడు అయిదున్నర అవబోతుండగా ఎందుకనో తన కళ్లు రోడ్డుమీదపోతున్న జనంమీద పడ్డాయి అప్పటికే రేఖ కనిపించి, చాలా రోజులయింది అందువలన ఆ నిర్ణీతమైన టైముకు అక్కడకు వస్తుందంటే సూరిబాబుకు నమ్మకం కుదరలేదు అయినా అలవాటుచొప్పున సూరిబాబు అటు చూస్తూనే వున్నాడు అప్పటికే బీరువాలు బండీమీద ఎక్కించటం అయిపోయింది తనవసువు అనేది యేదీ లేకుండా షాపు ఖాళీ చేసేశాడు ఒకసారి నాలుగు మూలల కలయచూసి తలుపులు రెండూలాగి తాళం వేసేశాడు ఒక్కసారి పెద్దనిట్టూర్పు విడిచి ఆ షాపువంక చూసి బయటకు వచ్చేశాడు బళ్ళువుతేముందర పోతున్నాయి తాను వెనకాలే నడుస్తున్నాడు నాలుగడుగులు వేశాడో లేదో, సూరిబాబు కళ్లు చెదిరిపోయినాయి నెమలికంఠం రంగు చీరె కొసలు గాలికి రెపరెప కొట్టుకుంటూ కనిపించాయి

చప్పున తలెత్తి చూచాడు రేఖ! రేఖే! శశిరేఖ! నిండుయవ్వనాన్ని నెమలికంఠం రంగు చీరలో కప్పుకుంది ఆమె శరీరపు లేతగులాబి రంగు, పైకి కనిపిస్తున్నంత వరకు తళతళ మెరసిపోతోంది వాలు జడంతా, మల్లెమొగ్గలు చుట్టేసుకున్నాయి సూరిబాబు అలాగే నిలబడిపోయి ఆశ్చర్యంగా శశిరేఖ వంక చూస్తూ రేఖా అనబోయాడు రేఖ వయ్యారంగా, చంద్రం చేతిలో చెయ్యి వేసుకుని, సూరిబాబును చూసీచూడకుండా వెళ్ళిపోయింది సూరిబాబు రేఖవైపుకు తిరిగాడు రేఖ ఒక్కసారిగా తన శరీరాన్ని చూసుకుని, పమిటకొంగు గిరాగిరా త్రిప్పుకుంటూ, సూరిబాబు కళ్ళల్లోకి చూసి పక్కున నవ్వి, చంగుచంగున వెళ్ళిపోయింది, చంద్రంతో

సూరిబాబుకు, హృదయచలనం ఆగిపోయినట్లనిపించింది

వెర్రిగా షాపు తాళంవంకా, వెళ్ళిపోతున్న రేఖవంకా కళ్ళు త్రిప్పుకుంటూ, అలాగే నిలబడిపోయాడు, సూరిబాబు ★